

13-08-2022

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
† Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς
τῆς Μεταμορφώσεως

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος Βαρύς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

*Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος Βαρύς.*

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυνα-
ντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι. (3)

*Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα
Ἦχος δ'
Κατεπλάγη, Ἰωσήφ

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν
μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευ-
τέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως
δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ με-
τεμορφώθης, Ἡλίας καὶ Μωσῆς συ-
νελάλουν σοι, τοὺς τρεῖς τῶν Μα-
θητῶν συνεκάλεσας, οἱ κατιδόντες
Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ
ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν, ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτι-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... *Τὸ αὐτὸ*
Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,
Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετε-
μορφώθης, Ἰησοῦ, καὶ νεφέλη φω-
τεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς
Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κα-
τεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐνα-
πέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν
λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης
τοῦ προσώπου σου, ἄναρχε Σῶτερ
Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τότε τούτοις, τὸ
φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... *Τὸ αὐτὸ*

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Γοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

KANONES

ᾠδὴ α'

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμός

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκημοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Ῥήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράψω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμπσας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς

αύγης ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανών,

ᾠδὴ α΄

ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. *(Δίς)*

Δόξα Πατρὶ...

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθείς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ θεόπτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν...

Κὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῆ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Κανὼν α΄,

ᾠδὴ γ΄, τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος δ΄. Ὁ Εἰρμὸς

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου. *(Δίς)*

Ὁλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεούρησας.

Κτύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ

ἄρρητως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψεν.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ γ΄, τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος πλ. δ΄

Οὐρανιας ἀψίδος

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῆ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἄρρητως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως. *(Δίς)*

Δόξα Πατρὶ...

Κυανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὑψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν ὅ,τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν...

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Κάθισμα

ᾠχος δ΄

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ᾧδέ ἐστι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... *Τὸ αὐτὸ*

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἦχος Βαρὺς '

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς, οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως, προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνιν,

Δηλοῦντες, ὡς ζῆς, ἐξαμείβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταθῆκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς αἰοδίμου καὶ Παμμακαρίστου Βασιλίσεως καὶ κτιτορίσεως τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ

τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ἐένης Μοναχῆς.

Στίχοι

Παντοκράτωρ δέδωκέ σοι Μονὴν ἄνω,

Ὡς κτιτορίσῃ ἰδίας Μονῆς κάτω.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβαίαι τῆς Ὑψώσεως τοῦ

Τιμίου Σταυροῦ

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ σπειρουούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ δ'.

Εισακήκοα Κύριε, τῆς οικονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ὡδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ

παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρω ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον ἄλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ᾠδὴ θ'. Κανὼν πρῶτος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ

τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γύντρομοι καινῆ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων. Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὔ ἀκούετε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου. Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

ᾠδὴ θ'. Κανὼν δεύτερος.

ᾠδὴ πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς

ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος Θεός, ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ...

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον αὐλῶς στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ Θεότητα αὐλῶν, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστραύπτουσαν.

Καὶ νῦν...

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Καταβασία

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυνῶντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐτέρα Ὠδὴ.

Ἦχος πλ. δ' . Ὁ διὰ βρώσεως

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς

γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατὰρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἄγνης Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἰδυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰδυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Αὐτόμελον . Ἦχος γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τόν, Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

τρίς

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ' . Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἰδυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα,

ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἳ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἳ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ο πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιῶντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητὸν σὲ Υἱόν, τῶν μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδὲ ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἦχος πλ. δ'

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες, καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Μεγάλη Δοξολογία Ἦχος πλ. δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος Βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'

Σπῆχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ
ἰσχυῖ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς
ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται
ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς
ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχος β'. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς
πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα, Ἰακώβ.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχος γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχος δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ
ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
ἐν αὐτῇ.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Βαρύς.

Στίχ. α'. Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς
τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύνα-
ντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.

Στίχος β'. Ἐξομολογήσονται οἱ
οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχος γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ
γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Στίχος δ'. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ
προσώπου σου πορεύσονται, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται
ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μικρὰ Εἴσοδος.
Εἰσοδικὸν

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε,
ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς
ᾠχος βαρῦς

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς
σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύνα-
ντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρ-
τωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα
δόξα σοι.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως
ᾠχος βαρῦς

Ἐπὶ τοῦ ὄρους * μετεμορφώθης,
* καὶ ὡς ἐχώρουν, * οἱ μαθηταί σου
* τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, *
ἐθεάσαντο. * ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι
σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν, * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀλη-
θῶς, * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ Θ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος βαρῦς.

Ἦψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 14:6-9

Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν
ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ
φρονῶν τὴν ἡμέραν Κυρίῳ οὐ φρο-
νεῖ. Ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχα-
ριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ
ἐσθίων Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ
ἡμῶν ἐαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἐαυτῷ
ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκω-
μεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν
τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκω-
μεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο
γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανεν, καὶ
ἀνέστη, καὶ ἀνέζησεν ἵνα καὶ νε-
κρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἀλληλούϊα (γ')

ᾠχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν
πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη,
Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε,
σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ
Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς

Ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφρασιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.